

Những lời chưa nói

Má yêu dấu,

Có những lời mà lâu nay con chưa bao giờ thủ thỉ với Má, con nghĩ, nó không quan trọng lắm, mình con biết cũng đủ rồi, và nhiều khi Má cũng đã cảm được rồi. Nhưng bây giờ thì nơi xa xôi này, con xin được bộc bạch với Má đây, để sau này con không hối tiếc:

Hồi còn nhỏ, con rất muốn mình lớn thật nhanh, muốn mình trưởng thành lẹ lẹ; Để được tự do thoải mái làm những gì mình thích, để có thể tự quyết định mọi chuyện mà không phải xin phép, hỏi han này nọ....

Nhưng Má ơi, trưởng thành nhiều khi thực ra không phải là điều vui vẻ như con hằng mơ tưởng. Con đã thực sự nếm trải cay đắng ngọt bùi với từng bước gọi là trưởng thành, tự do của mình. Có những lúc buồn chán mệt mỏi nhất mà con không thể nói với Má vì sợ Má lo lắng cho con...nhưng có cái gì kỳ diệu lắm, con vẫn có cảm giác, Ba Má vẫn luôn cận kề bên con dù con xa nhà cả nửa vòng trái đất, nhất là Má, Má như là một bà Tiên trong chuyện cổ tích, luôn bằng cách riêng của mình, xoa dịu, ôm ấp nỗi đau, trặc trở trong con bằng tình thương tha thiết vô bờ của Má. Má biết rõ chứ, và Má cũng rất lo chứ! Mỗi khi con sờ mũi ảm đầu.... nhưng Má vẫn để con bay thật xa bằng đôi cánh mang tên tuổi trẻ tự do của mình. Má biết rõ chứ, sẽ có vấp ngã, xoay cánh mệt mỏi nơi nào đó...nhưng Má cũng biết rõ: đó là những trải nghiệm mà các con mình đều phải trải qua. Điều tuyệt vời và hạnh phúc vô cùng là Má luôn có mặt cho con và hỗ trợ sự chính chắn trong con. Dù không một lời vặn hỏi, la rầy...Má vẫn đồng hành với con và luôn là cái tổ ấm an yên nhất để con chữa lành những vết thương rướm máu sứt mẻ mà con phải trả giá cho sự trưởng thành của mình cùng những chông gai trong cuộc sống. Mỗi lần vấp ngã thì vòng tay bình yên của má lại đến với con.

Má yêu dấu,

Bắt đầu cho quá trình trưởng thành là khi con rời xa vòng tay của Ba Má. Mọi việc con có thể tự xoay sở, tự mình làm chủ, tự mình gánh lấy trách nhiệm... và chính là khi đó, con hiểu ra rằng, gia đình, Ba Má nói chung và nhất là Má nói riêng quan trọng với con biết dường nào.

Và bây giờ, qua bao nhiêu năm rồi...con thỉnh thoảng vẫn ao ước muốn trở về lúc trước, cái ngày mà Má nắm tay dắt con đến trường tiểu học, cái ngày mà mỗi bước chân con đều có Má theo dõi hay bước cùng...cái ngày mà Má giao em Tám cho con ẵm đi chơi trong xóm để Má lo xong bữa cơm chiều....cái ngày....cái ngày..... Dù bay nhảy thật xa đến đâu đi nữa, con vẫn luôn mong có dịp trở về bên Má, vì con biết rằng, chẳng có ai có thể thay thế Má. Người bạn đời của con rất thương quý và chịu đựng con nhiều lắm, nhưng cũng chỉ có thể bằng một phần của Má mà thôi! Cái bao Tình thương của Má là cái Bao Thạch Sanh mà ngày xưa Má hay kể cho chúng con nghe.

Má ơi,

Cách sống, cách hành xử của Má với họ hàng đôi bên cùng chòm xóm láng giềng luôn là kim chỉ nam cho con bấy lâu, cộng thêm niềm tin vào chánh pháp của Bụt đã giúp con tương đối có những tháng ngày bình an, hài hòa. Bây giờ, dần dần con nghiệm ra, sống trên đời luôn có nhiều sóng gió, lạnh lẽo, đôi khi con không dám chắc mình sẽ vượt qua mọi khó khăn hay không nữa. Những lúc đó, con rất thèm hơi ấm của Má. Ông bà ta hay nói „Mắt Cha thì ăn cơm với cá, mắt mẹ thì lột lá mà nằm“ ngày nhỏ, con không muốn mắt ai cả, nhưng phải chấp nhận vô thường mà thôi, và dù có trưởng thành cách mấy đi nữa nhưng suy nghĩ của con vẫn còn non dại lắm Má ơi...vì con sợ mình sẽ sẩy chân lạc lối khi không còn có Má bên cạnh theo dõi từng bước chân con trên đời mờ mịt này. Một nỗi lo sợ vu vơ vẫn có đó.

Dù trong mơ đi nữa, trở về bên Má chính là điểm phút nhất đời của con, mái ấm an toàn nhất của con, nó có thể không to, không rộng, không nguy nga tráng lệ...nhưng nó đã từng che chắn mọi gió mưa cuộc đời từ khi con cất tiếng khóc tu oa. Điều này con không bao giờ nghi ngờ cả. Má không giàu có về tiền bạc, địa vị...nhưng tình thương cho các con thì Má là người giàu có hơn ai cả trong thiên hạ. Có lẽ vì một thiện duyên nào đó mà ông Trời gắn kết Má và con với nhau, cho con điểm phúc được làm con của má. Con xin kính đến Má những lời mà có thể con chưa bao giờ nghiêm túc nói ra. Dù nay mai có ra sao đi nữa, con vẫn rất hạnh phúc và cảm ơn Đời vì có Má trong cuộc đời con, đã cho con được làm con của Má. Và để báo hiếu cho Má, con xin nguyện sống thật tốt, thật lành từng ngày để mỗi ngày là một ngày Vu Lan đầy ý nghĩa.

Các bạn thân mến,

Chúng ta, dù nam hay nữ, dù mang màu da nào, dù nghèo hay giàu, dù ở độ tuổi nào....cũng vẫn luôn có trong đời mình một nhân vật nhiệm màu cao cả tên là Mẹ. Người phụ nữ đó của anh, của chị, của bạn, của tôi...không ai giống ai cả, nhưng có một điều tôi chắc mẽm rằng, hầu hết họ luôn có mặt cho chúng ta với tình thương yêu sâu đậm bao la, luôn được tôn vinh, ca ngợi, ví như biển Thái Bình đối với những đứa con của mình. Họ luôn là cánh đại bàng có sức mạnh vô biên, mạnh mẽ; có khả năng ôm ấp, xoa dịu các con mình, cũng như luôn là bức tường kiên cố vững vàng, che chở các con trước gió mưa, giông bão của cuộc đời...cho dù con mình có bao nhiêu tuổi đi nữa....

Hôm nay nhân ngày Tự Tứ, Vu Lan lại về. xin chấp tay cầu nguyện cho Ông Bà, Cha Mẹ nhiều đời nhiều kiếp, cùng tất cả những người đang làm Mẹ, làm Cha luôn được bình an, có nhiều niềm vui bên các con cháu.

Nam Mô Đại Từ Đại Bi Cứu Khổ Cứu Nạn Quan Thế Âm Bồ Tát.

Hiên trúc – Ngày Vu Lan 2021

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7600 TÁC PHẨM

